

Historieskriving om okkupa-*Nasjonene* sjonstida *6/11-90*

DEBATT

Av Arne Stornes

Ole Kristian Grimnes har i Nytt norsk tidsskrift nr. 2 1990 ei ordrik utgreiing om vår okkupasjonshistorie. Grimnes skriv bl.a.:

Den seriøse historieskrivning har nesten helt ut blitt liggende i hendene på NS-motstandere, eller hos forfattere som har tatt avstand fra hva NS sto for.

Det har altså ikke hersket noe nasjonalt tabu mot historieskriving om NS. De sterkeste tabuer ligger ikke på den nasjonale siden, men hos en brennemerket NS-generasjon og deres sønner og døtre osv.

Ole Kristian Grimnes burde vite betre. Klart nok har det ikkje vore noe forbud mot å skrive om NS-folk så langt man hadde negative ting å berette om. Men kunne NS-folk sjølv få sleppe til? Nei. Kan de sleppe til i dag? Neppe. Da må de i alle fall stå fram som angrende syndere.

Som redaktør i dagspresse frå 1. januar 1946, veit eg litt om dette.

I pensjonisttilværelse har eg skrive 3 bøker: Spor i vår nære historie I-III (1988-1990). Bokmeldingar har vanskeleg for å få plass. Det er lett da å fastslå eit «konsenssyndrom». Men de nasjonale har ikkje våga ta opp eller drøfte skikkelig, tabuområder, eller blodflekker i historia vår:

1. Var «Elverumsfullmakta» eit propagandatriks, som først ble lansert av biskop Berggrav under forhandlingane med tyskerne sommeren 1940? Kunne ei eventuell Elverumsfullmakt totalt bryte Grunnloven?
2. Var general Ruges klare kapitulasjon, og offiserene sitt æresord i innland og utland, bindende for landet vårt? Var nordmenn i krig, vest eller øst, frivillige soldatar?
3. Kunne Norges høgsterett uten videre avsette Stortinget?
4. Var «Hjemmefronten» (KRETSEN), som også massivt sette Grunnloven til side – opptekne av folkestyre?

Det må vere ganske klart- om ein vågar å sjå vår nære historie i samanheng – da

blir maktkamp/rettssvik/landssvik ein symbiosisk treenighet.

Det er de sure eplekartene våre nasjonale, jo før jo heller, bør svelge.

Vi har sett at tilogmed stalinismen står for fall, når søkelyset får sleppe til. – Ja, at det ennelig i vårt land har stått fram angrende syndere.

105828